

sig med og ofre sig for de aandelige Værdier.

Jeg opfatter dette Forslag til Bevilling paa samme Maade som den Bevilling, vi har haft staaende i flere Aar, om Oprettelse af Ungdomsskoler, nemlig som en Opmuntring til Kommunerne til at tage fat paa dette Omraade. Og jeg opfatter det endvidere som en foreløbig Foranstaltning, indtil vi kan faa en ny Børneforsorgslov, der indeholder de almindeligere, afgjort paakrævede Bestemmelser angaaende den forebyggende Børneforsorg. Jeg ønsker at sige det saa stærkt, jeg kan, at det er min Opfattelse, at med denne foreløbige Børneforsorg kan der ikke ventes. Der skal virkes med den nu; det drejer sig her om Spild af Menneskeliv — der er blevet talt udførligt om dette af andre Talere —, ingen er i Tvivl om, hvordan Forholdene er. Den voksende Kriminalitet blandt Ungdommen, Overfyldningen paa vore Opdragelsesanstalter og Straffeanstalter taler tilstrækkelig tydeligt herom.

Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen), at det paa ingen mulig Maade er Hensigten at træde i Vejen for eller at hemme de Asylter, Vuggestuer og Fritidshjem, som vi hidtil har haft, tværtimod. Men sikkert vil ingen af dem, der har beskæftiget sig til Bunds med Børnesagen i Danmark, som den ligger nu, tro, at de Samfundsskader, vi staar overfor her, lader sig afhjælpe alene ved det private Initiativ. Det har man troet for længe, nu tror man det ikke mere; den Tilstand, vi befinder os i nu, vidner tilstrækkeligt om, at det private Initiativ ikke er tilstrækkeligt.

Jeg føler mig overbevist om, at der om denne Sag kan samles et Flertal i denne Sal, og hvis Ændringsforslaget nu ved en Afstemning forkastes — jeg for mit Vedkommende maa anbefale, at man stemmer for det —, saa opfatter jeg dette, at Ordføreren, hvad jeg meget paaskønner, opfordrer dem, der vil følge ham, til ikke at stemme, som et Udtryk for, at man kun ønsker Sagen nøjere undersøgt og bedre begrundet, end man mener, den er i Øjeblikket. Skulde Ændringsforslaget blive forkastet nu, vil jeg henstille til den højtærede Minister og til andre, som har Hjerte for denne Sag, at der hurtigst muligt gøres Skridt til, at dette foreløbigt forebyggende Arbejde, allerede inden vi faar en ny Børnelov, bliver sat i Gang enten ved en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven eller ved, at der bliver fremsat en særlig Lov.

K. M. Klausen: Der var en meget stor Forskel paa Udtalelserne fra de to Ordførere, Ordføreren for det radikale Venstre og Ordføreren for Venstre, ja, der var en himmelvid Forskel paa deres Udtalelser. Den første Ordfører, det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), udtalte sin fulde Sympati for denne Sag, medens den anden Ordfører, det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen), Præsten fra Aarhus, talte saaledes, at man mærkede en Kulde gennem hans Udtalelser. De var saa afvisende, han havde saa ringe Sympati for de Børn, der her er Tale om.

Enhver har sikkert lagt Mærke til den paafaldende Forskel, der var mellem de to Mænds Udtalelser. Det ærede Medlem fra Køge kan se det rigtige, han kan godt se, vi her er inde paa den rigtige Vej, nemlig at der skal træffes forebyggende Foranstaltninger; men han mener, man af formelle Grunde ikke kan gaa med til en Bevilling her ved Finanslovens tredie Behandling. Nu maa jeg gøre opmærksom paa, at vi ved denne Behandling vedtager den store Bevilling til de private Mellem- og Realskoler, skønt der ogsaa har været Tale om, at denne Sag skulde ordnes ved særlig Lov. Det er ikke sket, og den kommer nu frem her som en Bevilling paa 1/2 Million Kr. Ved den Sag kommer man ikke med formelle Indvendinger, og den Bevilling gaar vi med til; ogsaa fra vor Side mener vi, at man ikke af formelle Grunde bør afvise den Sag. Paa samme Maade mener vi, at man heller ikke af formelle Grunde bør afvise den Sag, vi nu taler om. Det ærede Medlem fra Kolding mente, at man skulde blive staaende ved det private Initiativ. Jeg skal ikke underkende det private Initiativs Betydning paa dette Omraade, jeg skal saa villigt som nogen indrømme, at man ad den Vej har gjort et godt Arbejde, men det er desværre et Arbejde, som slet ikke forslaar, og det er netop, fordi Sagen har været overladt til det private Initiativ, at vi staar saa daarligt i det, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem sagde, at en af de dybeste Aarsager til Ungdommens Fordærvelse var Mangelen paa Sans for Autoriteterne. Nu drejer det sig her om Børn, der skal paa Vuggestue, Børn, som skal i Fritidsasylter og i Børnehaver o. s. v., saa jeg synes ikke, man her kan tale om manglende Autoritetstro. Grunden ligger paa helt andre Omraader, den ligger i daarlige Forhold, som kan afhjælpes ved en Bevilling som den, her er Tale om. Hvis det skulde være aandelige Aarsager, som her gjorde sig